

اسماعیل یغمایی که بود؟

میراث ماندگار یک باستان شناس

اسماعیل یغمایی صبح یکشنبه ۲۸ تیرماه ۱۴۰۵ در ۸۵ سالگی درگذشت و قرار است به وصیت خودش پیکر او بدین آیین وداع امروز چهارشنبه در بهشت زهرا به خاک سپرده شود. او اما که بود،و برای میراث ملی این سرزمین چه کرد؟ او فرزند حبیب یغمایی، شاعر، نویسنده و بنیان گذار مجله «یغما» بود؛ تشر به‌ای که سال‌ها از مهم‌ترین مجلات ادبی و فرهنگی ایران به‌شمار می‌رفت. اما اسماعیل، راه دیگری را انتخاب کرد؛ راهی که از راهنمای موزه بودن آغاز شد، و به‌بیابان‌ها، تپه‌های باستانی و محوطه‌های تاریخی رسید. او در دانشگاه تهران باستان‌شناسی خودنواز دهه ۱۳۴۰ فعالیت حرفه‌ای خود را آغاز کرد؛ دورانی که باستان‌شناسی ایران در حال شکل دادن به پروژه‌های بزرگ میدانی بود. یغمایی به‌تسلّی تعلق داشت که باستان‌شناسی را در میدان تجربه کرد. روزهایی که هنوز خبری از تجهیزات پیشرفته نبود و بخش مهمی از شناخت تاریخ، با ساخت‌ها کار زیر قلاب، لایه‌نگاری دقیق و ثبت موشکافانه یافته‌ها به‌دست می‌آمد. همکاری‌اش از او به‌عنوان باستان‌شناسی یاد می‌کنند که بیش از آنکه در اتاق کار دیده شود، در محوطه‌های تاریخی حضور داشت؛ پژوهشگری که خاک، دفن‌چرخه با دداشت و دوربین، ابزار همیشگی کارش بودند. مرور کارنامه اسماعیل یغمایی، مرور بخشی از تاریخ باستان‌شناسی معاصر ایران است. او در ده‌ها پروژه باستان‌شناسی در استان‌های خوزستان، فارس، بوشهر، آذربایجان غربی، کرمانشاه، البرز و تهران حضور داشت؛ از بررسی و شناسایی محوطه‌های تاریخی گرفته تا سرپرستی کاوش‌هایی که برخی از مهم‌ترین یافته‌های باستان‌شناسی ایران را شامل می‌شود. در میان این پروژه‌ها، کاوش‌های کاخ هخامنشی برک‌سیاه در دشتستان و بوشهر جایگاه ویژه‌ای دارد؛ کاخی که نشان داد نفوذ معماری هخامنشی تنها به تخت جمشید و شوش محدود نبوده و جنوب ایران نیز بخشی مهم از این شبکه حکومتی را در خود جای داده است. کاوش در قلابچی، سوکان آذربایجان غربی نیز از دیگر فعالیت‌های مهم او بود؛ محوطه‌ای که شناخت تمدن مانایی را وارد مرحله تازه‌ای کرد و اهمیت شمال غرب ایران در هزاره نخست پیش از میلاد را بیش از پیش آشکار ساخت.

او همچنین در کاوش‌های گورستان شغاب بوشهر، آتشکده محمدباغ، شوش، شوشتر و ده‌ها محوطه دیگر نقش داشت؛ پروژه‌هایی که هر یک بخشی از تاریخ ناشناخته ایران را روشن کردند. با این حال، آگر نام اسماعیل یغمایی با یک محوطه برای همیشه گره خورده باشد، آن محوطه ارچان (ارگان) در خوزستان است. ارچان قطعی یک پروژه پژوهشی برای اسماعیل یغمایی نبود. بخشی از زندگی حرفه‌ای‌اش بود. سال‌ها در این محوطه کاوش کرد، درباره آن کتاب نوشت، مقاله منتشر کرد و تا

وایسین سال‌های عمر نیز درباره اهمیت آن سخن گفت.

او معتقد بود ارچان هنوز حرف‌های ناگفته بسیاری برای تاریخ ایران دارد، اما بخش مهمی از این ظرفیت، در جریان اجرای پروژه‌های عمرانی و بی‌توجهی به مطالعات باستان‌شناسی از میان رفت. ویدئوی گریستن او هنگام تماشای سرنوشت ارچان در سال ۱۳۹۲، تصویری ماندگار از باستان‌شناسی را ثبت کرد که از نابودی بخشی از تاریخ ایران، سوگوار بود.

البته کارنامه یغمایی فقط به کاوش محدود نماند. او بخشی از تجربه پیش از شش دهه فعالیت خود را در قالب کتاب‌ها و پژوهش‌های تخصصی و خاطرات منتشر کرد. آثاری همچون «شوش، کاوش‌های باستان‌شناسی در شهر پانزدهم در عهد عیلام»، «کیسوان هرزاساه» گونه‌هایی از خاطرات یک باستان‌شناس، «آن قصر چه جمشید...» پژوهشی در پیشینه‌شناسی تخت جمشید، «نقاط سی و» و «وقتی که آجری ایران، ویران و فراموش شده»، «معماری امامزاده‌های تهران»، «دشتستان بزرگ و...» بخشی از میراث مکتوب او است که می‌دهند؛ آثاری که از پژوهش‌های باستان‌شناختی تا خاطرات و تجربه‌های شخصی او را در می‌گیرند. او هرگاه احساس می‌کرد بخشی از میراث فرهنگی ایران در معرض نابودی قرار گرفته است، اعتراض می‌کرد. حتی اگر برایش هزینه داشت. او در گفت‌وگوهای مختلف از سرنوشت محوطه‌های تاریخی، روند اجرای برخی طرح‌های عمرانی، حفاری‌های غیرمجاز و کهرنگ شستن جایگاه پژوهش در تصمیم‌گیری‌های حوزه میراث فرهنگی انتقاد کرده بود. به گزارش ایسنا تپه حصار دامغان در سمنان، یکی از مهم‌ترین این پروژه‌ها بود. یغمایی در سال ۱۳۷۴ سرپرستی کاوش نجات بخشی این محوطه را بر عهده داشت، هم‌زمان با اجرای خط دوم راه‌آهن. سال‌ها بعد، در یادداشتی نوشت که همه تلاش‌هایش برای جلوگیری از تخریب بخشی از تپه بی نتیجه ماند و برای آگاه کردن افکار عمومی، خبر این تخریب را در روزنامه ایران مسرر کرد؛ «همه می‌توانند صد صد سوس به‌دست آوریم سعد... و همچنین در روایت آن روزها نوشت که بخش بزرگی از آثار کاوش شده زیر چرخ لوهرها از بین رفت و پروژه نجات بخشی، پیش از رسیدن به نتیجه علمی، متوقف شد. او بعدها با تلخی از آن دوران یاد کرد و گفت: «کاوش‌هایم همیشه در دروس‌ها بود، مثل کاوش تپه حصار که منجر به بازشناسی اجرای و تعلق دوساله حقوق شد». جمله‌ای که نشان می‌دهد دفاع از میراث فرهنگی برای او، تنها یک موضع گیری علمی نبود، بلکه هزینه‌های شخصی و حرفه‌ای نیز به‌هم راه داشت. اگر تپه حصار نقطه پرنزبه زندگی حرفه‌ای یغمایی بود، «ارچان» دلبستگی بزرگ او به شمار می‌رفت. او سال‌ها برای شناخت این محوطه پژوهش کرد و در وایسین سال‌های عمر نیز بارها نسبت به آسیب‌هایی که در نتیجه طرح‌های عمرانی، فعالیت‌های صنعتی، حفاری‌های غیرمجاز و مداخلات انسانی به این محوطه وارد شده بود، هشدار داد. ویدئوی گریستن او هنگام تماشای سرنوشت ارچان در سال ۱۳۹۲، تصویری ماندگار از باستان‌شناسی را ثبت کرد که از نابودی بخشی از تاریخ ایران، سوگوار بود. سال‌ها بعد، در گفت‌وگویی در سال ۱۴۰۱، یغمایی با آندوه از سرنوشت ارچان سخن گفت و توضیح داد که این محوطه ملی سال‌های مختلف، از احداث کارخانه سیمان و عبور تأسیسات نفتی گرفته تا توسعه زمین‌های کشاورزی و حفاری‌های غیرمجاز، بارها آسیب دیده است. او معتقد بود هر بخش از این محوطه که بدون مطالعه علمی از میان برود، بخشی از تاریخ ایران نیز برای همیشه نابود می‌شود. مرور مواضع اسماعیل یغمایی نشان می‌دهد بخش مهمی از فعالیت او در سال‌های پایانی عمر، صرف‌یادآوری اهمیت حفاظت از میراث فرهنگی و ضرورت توجه به پژوهش‌های باستان‌شناسی در تصمیم‌های کلان بود؛ دغدغه‌ای که تا وایسین سال‌های زندگی‌اش آن را رها نکرد. وجه مشترک همه این هشدارها، یک باور بود؛ اینکه میراث فرهنگی سرمایه‌ای تجدیدنپذیر است. یغمایی بارها می‌گفت اگر محوطه‌ای تاریخی تخریب شود، دیگر گروه باستان‌شناسی، فناوری و هیچ بودجه‌ای قادر نخواهد بود آن را به همان شکل بازگرداند. به همین دلیل، او دفاع از میراث فرهنگی را به یک دغدغه تخصصی، بلکه مسوولیتی ملی می‌دانست. در بسیاری از گفت‌وگوهایش نیز بر این نکته تأکید می‌کرد که ارزش یک محوطه تاریخی، تنها به اشیای کشف‌شده از آن نیست؛ لایحه اهمیت دارد، اطلاعاتی است که هر لایه خاک در خود حفظ کرده است. از همین رو، بیرون یک اثر بدون ثبت علمی و مطالعه دقیق، از نگاه او چیزی جز نابودی بخشی از تاریخ نبود.

ماجرای حاشیه‌های سایت عادل فردوسی پور چه بود؟

جنگال در نیمه شب

این جدال مجازی باعث شد تا فردوسی پور قیل از هر چیزی انگشت اتهام را سمت سرمربی تیم ملی نشانه بگیرد، او در برنامه اش اشک ریخت و گفت: «بعضی دشمنان پدر خودشان را دارو کردند یک چیزی از من پیدا کنند، نگاه مردم را شده و سوال من از مسوولان این است چرا به چنین افرادی تریبون داده شد تا علیه تیم ملی صحبت کنند؟ فردوسی پور در پاسخ به حرف‌های قلعه نویی گفته بود در جنگ ۱۲ روزه و جنگ اخیر از تهران تکان نخورده و همیشه در هر اتفاق و بحرانی کنار مردم بوده و از ایران بیرون نرفته است. او با کنایه گفته بود شما خودتان در دوره جنگ یک دقیقه هم در ایران نبودید. یا ۴-۵ روز در امارات بودید و ۴۰-۵۰ روز در ویلای آلانهای ترکیه بودید که نباید از غار بگویید!

ادغام وارنر برادرز با کمپانی متحد ترامپ ناتمام ماند توقف معامله بزرگ با دستور دادگاه

ترامپ و تغییرات اخیر در سیاست‌های خبری سی‌بی‌اس نیز اشاره کرده‌اند. پارامونت اما این اتهام‌ها را رد کرده و تأکید کرده است ادغام با وارنر برادرز دیسکوری رقابت را افزایش می‌دهد، انتخاب‌های بیشتری در اختیار مخاطبان قرار خواهد داد و به سرمایه‌گذاری بیشتر در تولید محتوا و روزنامه‌نگاری منجر می‌شود. این شرکت اعلام کرد

آخرین وضعیت سینما قدس بعد از جنگ

سینما قدس از ابتدای جنگ تحمیلی سوم موقتاً تعطیل شده است. یکی از مدیران سابق این سینما گفت علت این اتفاق عمدتاً تغییرات مدیریتی و خروج نیروهای کلیدی است اما به‌زودی با تصمیم‌گیری‌هایی مجدداً فعالیت خود را سر خواهد گرفت. حسین مینایی که در گذشته مدیریت مجموعه سینما قدس را بر عهده داشت در گفت‌وگو با ایسنا درباره آخرین تحولات این مجموعه توضیح‌حالی ارائه داد. او با تأیید تعطیلی سینما قدس از ابتدای جنگ ۳۹ روزه اعلام کرد که این مجموعه همانند سایر سینماها از نخستین روز جنگ بسته شده و هم‌اکنون با مشکل مدیریتی مواجه است.

ماجرای یک آدم‌ربایی

فیلم «ماه پنهان» به کارگردانی محمدرضا یکانی و تهیه‌کنندگی ایرج محمدی به‌زودی اگران عمومی خود را در سینماهای سراسر کشور آغاز می‌کند. این اثر نخستین تجربه سینمایی محمدرضا یکانی است که در ژانر اجتماعی و با روایتی پلیسی و پر تعلیق، به یکی از آسیب‌های مهم اجتماعی می‌پردازد. این فیلم داستان آدم‌هایی را روایت می‌کند که در دل یک ماجرای کودک‌ربایی، با یحزان‌های خانوادگی، فضاوت‌های اشتباه و تصمیم‌هایی سرنوشت‌ساز روبه‌رو می‌شوند؛ داستانی از عشق، قداکاری و پیامد انتخاب‌هایی که مسیر زندگی شخصیت‌ها را تغییر می‌دهد. لیندا یکانی، آرمن رحیمیان، فرهاد حسنی، امین میری، بهار قاسمی، سیاوش چراغی‌پور، رایحه تیموری، محمدرضا سروسنانی، سیاوش حبیبی، حشمت آرمیده، علیرضا مهان، پروین ملکی، عباس زرگر، قاناز سلوکی، فرناز فضلی، آرزو غلامی، علی اصغر ایزی، و... بازیگران این فیلم هستند.

کنید و هر بلایی می‌خواهید سرم بیاورید ولی جلوی شما سر خم نمی‌کنم!»

او در ادامه توضیح داد با وجود پلتفرم‌های دیگر، مسیرها برای برنامه‌سازی و ارتباطات با مخاطبان باز است و بنابراین، همان‌طور که برنامه فوتبال ۳۶۰ بدون سایت و اپلیکیشن و در سترهای فیلترشده، منتشر و پخش شد در ادامه نیز به فعالیتش ادامه خواهد داد.

فردوسی پور گفت: «همیشه فکر می‌کردیم در اینجا آدم‌های عاقلی هستند، تصمیمیه درستی می‌گیرند، می‌گذارند حرف درست زده شود و جا برای نقد منصفانه هست ولی اگر واقعاً صحبت از فیلترینگ و بستن باشد، من به این باور می‌رسم که این‌جا واقعاً حساب و کتاب ندارد یک یک نفر به‌عنوان سرمربی تیم ملی چون نقد شده، به او برخورد و چنین برخورد رادیکالی به این خاطر انجام شده.»

بعد از پخش برنامه در فضای رسانه‌ای ععدتا درگیری لفظی قلعه نویی و فردوسی پور را دلیل از دسترس خارج شدن سایت فوتبال ۳۶۰ اعلام کرده‌اند اما ماجرا گویا به کمی قبل‌تر برمی‌گردد. جمعه گذشته فردوسی پور با علیرضا قفانی داور ایرانی مصاحبه کرد و این موضوع به مذاق معافانش خوش نیامد. در همین رابطه خبرگزاری فارس پوششی راه انداخت با عنوان «برنامه فردوسی پور را تعطیل کنید». در این پوشش توضیح داده شده است که علیرضا قفانی جمعه‌شب، میهمان برنامهٔ عادل فردوسی پور بود. برنامه‌ای که در ایران تولید و پخش می‌شود، میزبان کسی بود که طرفدار بازگشت یک مملکت و مردمانش به عصر حجر است چرا باید فردوسی پور اجازه داشته باشد از چنین افرادی میزبانی کند؟

یکی دیگر از مطالبه‌گران این پوشش نوشته است: «آقای فردوسی پور باید چکار کنند که ثابت شود مخالف نظام هستند؟ آیا حضور آقای قفانی ای که ثابت کرده کم از بقیه خود فروخته‌ها ندارند، در برنامه ایشان دهن کجی و خنات به شداد و مردمی که درحال حاضر با مال و جان‌شان از نظام حمایت میکنند نیست؟ این برنامه بجز سیاه‌نمایی و دعوت از میهمان‌هایی که با نظام زاویه دارند چه فایده‌ای برای ورزش و جامعه دارد؟ چرا باید مخالفین نظام تریبون داشته باشند تا کاملاً مشخص و هدف دار در جهت ضربه به نظام حرکت کنند؟ کسانی که با اصل نظام مخالف هستند باید از دانشگاه، فضای مجازی و هر جا که می‌توانند ضربه به نظام بزنند حذف شوند.»

دیروز عصر ایران نیز در گزارشی نوشت: «ظاهراً دولت و نهادهای نظارتی نیز تا پایان جام جهانی اجازه مداخله و توقف فعالیت او رسانه‌اش را ندانند اما گفتگوی زنده عادل با علیرضا قفانی فشاها و شکایت‌ها برای توقف فعالیت را بیشتر کرده که نهایتاً و یک روز پس از فینال جام جهانی، در این خصوص اقدام شد.»

با قدرت از قانونی بودن این معامله دفاع خواهد کرد. موج تازه ادغام‌های بزرگ رسانه‌ای در آمریکا طی ماه‌های اخیر به یکی از جنجالی‌ترین پرونده‌های سیاسی و اقتصادی این کشور تبدیل شده است. منتقدان می‌گویند این معاملات تنها به جابه‌جایی مالکیت شرکت‌های رسانه‌ای محدود نمی‌شود، بلکه می‌تواند توازن قدرت در فضای اطلاع‌رسانی آمریکا را نیز تغییر دهد؛ به‌ویژه آنکه برخی از این معاملات با اتهام ارتباطات پشت‌پرده با دولت ترامپ همراه شده‌اند.

در مرکز این مناقشه، خانواده الیسون قرار دارند. دیوید الیسون، مدیرعامل اسکای‌دیس، پس از تهاپی شدن ادغام این استودیو با پارامونت، تلاش برای خرید وارنر برادرز دیسکوری را آغاز کرد؛ معامله‌ای که با مخالفت گسترده دادستان‌های ایالتی، سهامداران و نهادهای مدنی روبه‌رو شده است.

در یکی از مهم‌ترین محورهای این پرونده، شکایان مدعی شده‌اند توافق خانواده الیسون با دولت ترامپ تنها به حمایت سیاسی محدود نبوده، بلکه شامل اختصاص تا ۲۰ میلیون دلار تبلیغات رایگان و همچنین پرداخت ۱۶ میلیون دلار به ترامپ از طریق توافق قبلی پارامونت با مالکیت پیشین این شرکت برای پایان دادن به شکایت او علیه شبکه سی‌بی‌اس نیز بوده است.

به گفته سهامداران، چنین توافقی‌هایی نعتن‌ها به اعتبار رسانه‌هایی که اکنون تحت مالکیت خانواده الیسون قرار دارند و باربزش مخاطبان روبه‌رو شده‌اند لطمه زده، بلکه با پارامونت را در معرض تهدات حقوقی و مالی سنگینی قرار داده است. آنها همچنین اعضای هیأت‌مدیره این شرکت را به نقض وظایف آمانی متهم کرده و معتقدند پذیرش این توافق‌ها، پارامونت را بارسک‌های حقوقی گسترده و احتمال پیگرد از سوی دولت‌های آینده‌مواجه کرده است.

«بیش از حد معمول» خواند و تأکید کرد؛ با وجود افزایش قیمت‌ها، سینما همچنان از ارزان‌ترین تفریح در کشور است، اما این افزایش هزینه به خانواده‌ها فشار آورده است. البته هزینه‌های نگهداری سینماها مانند خرید پرژکتورهای جدید خیلی گران قیمت شده که چالش برانگیز است.

شخصی مجموعه است و هنوز قطعیتی در این باره وجود ندارد. سینما قدس در دوران تعطیلی آمیتان خاطر داد و گفت: انگهبانان به‌طور مرتب از مجموعه سرکشی می‌کنند و خوشبختانه هیچ مشکل امنیتی تاکنون رخ نداده است. مینایی در بخش دیگری از مصاحبه، به کاهش فروش سینماها در ماه‌های اخیر اشاره کرد و دلیل آن را اکران نشدن فیلم‌های پر فروش دانست. او گفت: تهیه‌کنندگان در این مدت پاسخ‌ج همکاری نکردند و فیلم‌های جوی روی پرده رفت. اما از هفته گذشته با شروع فصل جدید اکران، فروش سینماها روند صعودی پیدا کرده و امیدواریم این روند ادامه یابد. او که هر روزها مدیریت مجموعه سینمایی هروی سنتر را برعهده دارد، همچنین افزایش قیمت بلیت سینما را

کم آبی دیگر شعار نیست.

فراخوان تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شرکت آب و فاضلاب استان هرمزگان به عنوان دستگاه مناقصه‌گذار در نظر دارد مناقصه عملیات مورد نیاز جهت تصفیه تکمیلی و بهسازی تأسیسات تصفیه‌خانه، ایستگاه پمپاژ و مهونل پمپ فاضلاب جزیره هرمز با برآورد اولیه ۵۶۵/۸۰۰/۶۴۸/۱۲۰ ریال از محل اعتبارات طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه ای، را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ فروش اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۰ لغایت ۱۴۰۵/۰۵/۰۴ می‌باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت‌های الف آدرس: بندرعباس -بلوار ناصر-جنب بیمارستان شریعتی- شرکت و آب و فاضلاب استان هرمزگان(امور قراردادها)تلفن ۳۳۳۵۰۵۸۲-۰۸۶-۸۷تلفن ۳۳۳۵۰۵۸۲-۰۸۶-۸۷ می‌باشد.